Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 2. októbra 2019*

„Odvolanie – Hospodárska a menová politika – Článok 127 ods. 6 ZFEÚ – Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 – Článok 4 ods. 1 písm. g) – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami na konsolidovanom základe – Nariadenie (EÚ) č. 468/2014 – Článok 2 bod 21 písm. c) – Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 – Článok 10 – Dohliadaná skupina – Inštitúcie, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu“

V spojených veciach C-152/18 P a C-153/18 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 23. februára 2018,

Crédit mutuel Arkéa, so sídlom v Le Relecq-Kerhuon (Francúzsko), v zastúpení: H. Savoie, avocat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska centrálna banka (ECB), v zastúpení: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Honoré, avocat,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

ktoré v konaní podporuje:

Confédération nationale du Crédit mutuel, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: M. Grégoire a C. De Jonghe, avocats,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní (C-152/18 P),

a

Crédit mutuel Arkéa, so sídlom v Le Relecq-Kerhuon (Francúzsko), v zastúpení: H. Savoie, avocat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

* Jazyk konania: francúzština.

Európska centrálna banka (ECB), v zastúpení: K. Lackhoff, R. Bax a C. Olivier, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Honoré, avocat,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci, K.-P. Wojcik a A. Steiblytė, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

ktoré v konaní podporuje:

Confédération nationale du Crédit mutuel, so sídlom v Paríži (Francúzsko), v zastúpení: M. Grégoire a C. De Jonghe, avocats,

vedľajší účastník konania v odvolacom konaní (C-153/18 P),

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia C. Toader, A. Rosas a L. Bay Larsen,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. júna 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Vo svojich odvolaniach sa Crédit mutuel Arkéa (ďalej len „CMA“) domáha zrušenia rozsudkov Všeobecného súdu Európskej únie z 13. decembra 2017, Crédit mutuel Arkéa/ECB (T-712/15, ďalej len „prvý napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:900), a z 13. decembra 2017, Crédit mutuel Arkéa/ECB (T-52/16, ďalej len „druhý napadnutý rozsudok“, EU:T:2017:902) (ďalej len spoločne „napadnuté rozsudky“), ktorými tento súd zamietol jej žaloby smerujúce k zrušeniu rozhodnutia Európskej centrálnej banky (ECB) ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28 z 5. októbra 2015, ktorým sa stanovujú prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel (ďalej len „prvé sporné rozhodnutie“), a rozhodnutia ECB ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/40 zo 4. decembra 2015, ktorým sa stanovujú prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel (ďalej len „druhé sporné rozhodnutie“) (ďalej len spoločne „sporné rozhodnutia“).

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie (EÚ) č. 575/2013

2 Článok 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1), nazvaný „Výnimka pre úverové inštitúcie, ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Príslušné orgány môžu v súlade s vnútroštátnym právom čiastočne alebo v plnom rozsahu udeliť výnimku z uplatňovania požiadaviek stanovených v druhej až ôsmej časti jednej alebo viacerým úverovým inštitúciám, ktoré sa nachádzajú v tom istom členskom štáte a ktoré sú trvalo pridružené k ústrednému orgánu, ktorý nad nimi vykonáva dohľad a ktorý je zriadený v tom istom členskom štáte, ak sú splnené tieto podmienky:

a) záväzky ústredného orgánu a pridružených inštitúcií sú spoločné a nerozdielne alebo záväzky jeho pridružených inštitúcií sú v plnom rozsahu zaručené ústredným orgánom;

b) platobná schopnosť a likvidita ústredného orgánu a všetkých pridružených inštitúcií sa monitorujú ako celok na základe konsolidovaných účtovných závierok týchto inštitúcií;

c) vedenie ústredného orgánu je oprávnené dávať pokyny vedeniu pridružených inštitúcií.

…“

3 Podľa článku 11 ods. 4 tohto nariadenia:

„Ak sa uplatňuje článok 10, ústredný orgán v ňom uvedený dodržiava požiadavky druhej a ôsmej časti na základe konsolidovanej situácie celku tvoreného ústredným orgánom spolu s jeho pridruženými inštitúciami.“

Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013

4 Odôvodnenia 16, 26, 30 a 65 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63), stanovujú:

„(16) Bezpečnosť a zdravie veľkých úverových inštitúcií majú rozhodujúci význam pre zaistenie stability finančného systému. …

…

(26) Riziká ohrozujúce bezpečnosť a zdravie úverovej inštitúcie môžu vzniknúť na úrovni jednotlivej úverovej inštitúcie, ako aj na úrovni bankovej skupiny alebo finančného konglomerátu. Osobitné mechanizmy dohľadu na zmiernenie týchto rizík sú dôležité na zaistenie bezpečnosti a zdravia úverových inštitúcií. Okrem dohľadu nad jednotlivými úverovými inštitúciami by úlohy ECB mali zahŕňať aj dohľad na konsolidovanej úrovni…

…

(30) ECB by mala vykonávať úlohy, ktorými bola poverená s cieľom zaistiť bezpečnosť a zdravie úverových inštitúcií a stabilitu finančného systému Únie, ako aj jednotlivých zúčastnených členských štátov a jednotu a integritu vnútorného trhu…

…

(65) … Cieľom vykonávania úloh dohľadu je chrániť bezpečnosť a zdravie úverových inštitúcií a stabilitu finančného systému. …“

5 Článok 1 prvý odsek tohto nariadenia stanovuje:

„Týmto nariadením sa ECB poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a zdraviu úverových inštitúcií a stabilite finančného systému v rámci Únie a jednotlivých členských štátov s plným zreteľom a ohľadom na jednotu a integritu vnútorného trhu na základe rovnakého zaobchádzania s úverovými inštitúciami s cieľom predchádzať regulačnej arbitráži.“

6 Článok 4 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„V rámci článku 6 má ECB v súlade s odsekom 3 tohto článku výhradnú právomoc vykonávať na účely prudenciálneho dohľadu v súvislosti so všetkými úverovými inštitúciami usadenými v zúčastnených členských štátoch tieto úlohy:

…

g) vykonávať dohľad na konsolidovanom základe nad materskými spoločnosťami úverových inštitúcií usadenými v jednom zo zúčastnených členských štátov vrátane dohľadu nad finančnými holdingovými spoločnosťami a zmiešanými finančnými holdingovými spoločnosťami a zapájať sa do vykonávania dohľadu na konsolidovanom základe, a to aj v kolégiách orgánov dohľadu a bez toho, aby bola dotknutá účasť príslušných vnútroštátnych orgánov v týchto kolégiách v úlohe pozorovateľov, v súvislosti s materskými spoločnosťami neusadenými v jednom zo zúčastnených členských štátov;

…“

7 Na základe článku 6 ods. 1 toho istého nariadenia ECB vykonáva svoje úlohy v rámci jednotného mechanizmu dohľadu (ďalej len „JMD“) zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov a zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie tohto mechanizmu.

8 Článok 24 nariadenia č. 1024/2013 znie:

„1. ECB zriadi administratívny revízny výbor na účely interného administratívneho preskúmania rozhodnutí, ktoré prijme ECB pri vykonávaní právomocí, ktorými bola poverená týmto nariadením, na základe žiadosti o preskúmanie predloženej v súlade s odsekom 5. Predmetom interného administratívneho preskúmania je procesný a vecný súlad takýchto rozhodnutí s týmto nariadením.

…

5. O preskúmanie rozhodnutia ECB podľa tohto nariadenia môže v prípadoch uvedených v odseku 1 požiadať akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorej je toto rozhodnutie určené alebo ktorej sa toto rozhodnutie priamo a konkrétne týka. Žiadosť o preskúmanie rozhodnutia Rady guvernérov v zmysle odseku 7 nie je prípustná.

6. Každá žiadosť o preskúmanie sa spolu s odôvodnením písomne podá ECB v lehote jedného mesiaca odo dňa oznámenia rozhodnutia osobe, ktorá žiada o preskúmanie, alebo v prípade neoznámenia rozhodnutia odo dňa, keď sa o ňom táto osoba dozvedela.

7. Administratívny revízny výbor potom, ako rozhodne o prípustnosti preskúmania, vydá stanovisko v lehote zodpovedajúcej naliehavosti danej veci a najneskôr do dvoch mesiacov od prijatia žiadosti a vec zašle rade pre dohľad na účely vypracovania nového návrhu rozhodnutia. Rada pre dohľad zohľadní stanovisko administratívneho revízneho výboru a Rade guvernérov urýchlene predloží nový návrh rozhodnutia. Novým návrhom rozhodnutia sa pôvodné rozhodnutie zruší, nahradí rozhodnutím s rovnakým obsahom, alebo nahradí zmeneným rozhodnutím. Nový návrh rozhodnutia sa považuje za prijatý, ak Rada guvernérov voči nemu nevznesie námietky v maximálnej lehote desiatich pracovných dní.

…

9. Stanovisko administratívneho revízneho výboru, nový návrh rozhodnutia predložený radou pre dohľad a rozhodnutie prijaté Radou guvernérov podľa tohto článku sa odôvodnia a oznámia zainteresovaným stranám.

10. ECB prijme rozhodnutie, ktorým sa ustanovujú pravidlá činnosti administratívneho revízneho výboru.

…“

Nariadenie (EÚ) č. 468/2014

9 Odôvodnenie 9 nariadenia Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1) uvádza:

„V dôsledku toho toto nariadenie ďalej rozvíja a bližšie určuje postupy spolupráce ustanovené v nariadení o JMD medzi ECB príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci JMD, a prípadne medzi ECB a určenými vnútroštátnymi orgánmi, a tým zabezpečuje účinné a konzistentné fungovanie JMD.“

10 Článok 2 bod 21 tohto nariadenia stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia sa vymedzenia pojmov uvedené v nariadení [č. 1024/2013] uplatňujú spolu s nasledujúcimi vymedzeniami pojmov, pokiaľ nie je ustanovené inak:

…

21. ‚dohliadanou skupinou‘ sa rozumie ktorýkoľvek z nasledujúcich subjektov:
   a) skupina, ktorej materským podnikom je úverová inštitúcia alebo finančná holdingová spoločnosť, ktorá má svoje ústredie v zúčastnenom členskom štáte;

   …
   c) dohliadané subjekty, pričom každý z nich má svoje ústredie v tom istom zúčastnenom členskom štáte za predpokladu, že sú trvalo pridružené k ústrednej inštitúcii, ktorá nad nimi vykonáva dohľad za podmienok ustanovených v článku 10 nariadenia… č. 575/2013 a ktorá je usadená v tom istom zúčastnenom členskom štáte.“

Rozhodnutie 2014/360/EÚ

11 Rozhodnutie Európskej centrálnej banky 2014/360/EÚ zo 14. apríla 2014 o zriadení Administratívneho revízneho výboru a jeho pravidlách činnosti (Ú. v. EÚ L 175, 2014, s. 47) zriadilo Administratívny revízny výbor uvedený v článku 24 nariadenia č. 1024/2013.

12 Článok 7 ods. 1 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorej je podľa nariadenia… č. 1024/2013 určené rozhodnutie ECB alebo ktorej sa toto rozhodnutie priamo a konkrétne týka, ktorá má v úmysle požiadať o interné administratívne preskúmanie…, za týmto účelom predloží písomné oznámenie tajomníkovi so žiadosťou o preskúmanie, pričom identifikuje napadnuté rozhodnutie. Oznámenie so žiadosťou o preskúmanie sa predkladá v jednom z úradných jazykov Únie.“

Francúzske právo

13 Podľa článku L. 511-30 Code monétaire et financier français (francúzsky menový a finančný zákonník) sa na účely uplatňovania ustanovení tohto zákonníka týkajúcich sa úverových inštitúcií a finančných spoločností Confédération nationale du Crédit mutuel (ďalej len „CNCM“) považuje za ústredný orgán.

14 Článok L. 511-31 uvedeného zákonníka stanovuje najmä to, že ústredné orgány zastupujú k nim pridružené úverové inštitúcie a finančné spoločnosti, že sú zodpovedné za zabezpečenie súdržnosti ich siete a za zaistenie riadneho fungovania inštitúcií a spoločností, ktoré sú k nim pridružené, a že na tento účel prijímajú všetky opatrenia nevyhnutné najmä na zabezpečenie likvidity a platobnej schopnosti každej z týchto inštitúcií a spoločností, ako aj celej siete.

Skutkové okolnosti

15 Crédit mutuel je decentralizovanou bankovou skupinou pozostávajúcou zo siete miestnych bánk, ktoré majú postavenie družstevných spoločností. Každá miestna banka Crédit mutuel musí byť členom regionálnej federácie a každá federácia musí byť členom CNCM, ústredného orgánu siete v zmysle článkov L. 511-30 a L. 511-31 menového a finančného zákonníka. Na vnútroštátnej úrovni je členom skupiny Crédit mutuel aj Caisse centrale du Crédit mutuel, ktorá je úverovou družstevnou akciovou spoločnosťou s variabilným základným imaním, ktorá má povolenie ako úverová inštitúcia a ktorej majiteľmi sú členovia siete.

16 CMA je úverovou družstevnou akciovou spoločnosťou s variabilným základným imaním, ktorá má povolenie ako úverová inštitúcia. Bola založená v roku 2002 zlúčením viacerých regionálnych federácií Crédits mutuels. Iné federácie sa spojili a založili CM11-CIC, a ďalšie federácie zostali samostatné.

17 CMA listom z 19. septembra 2014 predložila ECB analýzu, že nemôže podliehať prudenciálnemu dohľadu ECB prostredníctvom CNCM. ECB v liste z 10. novembra 2014 uviedla, že túto otázku postúpi príslušným francúzskym orgánom.

18 ECB 19. decembra 2014 doručila CNCM návrh rozhodnutia, ktorým sa stanovujú prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel, požiadala ju, aby sa postarala o to, aby bol tento návrh doručený jednotlivým subjektom, ktoré ju tvoria, a poskytla jej lehotu, v ktorej mohli tieto subjekty predložiť svoje pripomienky. Dňa 16. januára 2015 CMA predložila svoje pripomienky ECB a 30. januára 2015 sa k týmto pripomienkam vyjadrila CNCM.

19 ECB 19. februára 2015 doručila CNCM revidovaný návrh rozhodnutia, ktorým sa stanovujú prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel, ako aj subjekty, ktoré ju tvoria, požiadala ju, aby sa postarala, aby bol tento revidovaný návrh doručený týmto subjektom, a poskytla jej lehotu, v ktorej mohli tieto subjekty predložiť svoje pripomienky. CMA predložila svoje pripomienky 27. marca 2015.

20 ECB prijala 17. júna 2015 konečné rozhodnutie, ktorým sa stanovujú prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel, v ktorom zdôraznila, že je orgánom prudenciálneho dohľadu na konsolidovanom základe nad CNCM a príslušným orgánom dohľadu nad subjektmi uvedenými v tomto rozhodnutí, medzi ktorými sa nachádzala CMA (odôvodnenie 1). V článku 2 ods. 1 tohto rozhodnutia bolo spresnené, že CNCM dohliada na to, aby skupina Crédit mutuel trvalo uspokojila požiadavky, ktoré sú spresnené v jeho prílohe I. Z článku 2 ods. 3 uvedeného rozhodnutia vyplývalo, že CMA mala trvalo spĺňať požiadavky uvedené v jeho prílohe II-2, na základe ktorých bol stanovený pomer vlastných zdrojov kategórie 1 (ďalej len „vlastné zdroje ‚CET 1'“) vo výške 11 %.

21 Dňa 17. júla 2015 CMA požiadala o preskúmanie tohto rozhodnutia na základe článku 24 nariadenia č. 1024/2013 v spojení s článkom 7 rozhodnutia 2014/360. Dňa 31. augusta 2015 sa pred Administratívnym revíznym výborom uskutočnilo vypočutie.

22 Administratívny revízny výbor vydal 14. septembra 2015 stanovisko, v ktorom dospel k záveru, že rozhodnutie ECB zo 17. júna 2015 je v súlade so zákonom. V tomto stanovisku v podstate zdôraznil, že výhrady spoločnosti CMA proti tomuto rozhodnutiu možno rozdeliť do troch skupín podľa toho, či CMA napadla výkon konsolidovaného prudenciálneho dohľadu nad skupinou Crédit mutuel prostredníctvom CNCM z dôvodu, že CNCM nie je úverovou inštitúciou (prvá výhrada), alebo tvrdila, že neexistuje „skupina Crédit mutuel“ (druhá výhrada), alebo napadla rozhodnutie ECB zvýšiť jej požiadavky na pomer vlastných zdrojov „CET 1“ z 8 % na 11 % (tretia výhrada).

23 Pokiaľ ide o prvú výhradu, Administratívny revízny výbor v prvom rade pripomenul, že ECB sa v rozhodnutí z 1. septembra 2014 domnievala, že skupina Crédit mutuel je významnou dohliadanou skupinou, CMA je členom tejto skupiny a CNCM predstavuje jej najvyššiu úroveň konsolidácie. V druhom rade uviedol, že pojem „ústredný orgán“ uvedený v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 a v článku 10 nariadenia č. 575/2013 nie je v práve Únie definovaný a že sa nevyžaduje, aby uvedený ústredný orgán bol úverovou inštitúciou. Po tretie Administratívny revízny výbor uviedol, že na výkon prudenciálneho dohľadu na konsolidovanom základe nie je nevyhnutné, aby mala ECB úplné dohliadacie alebo sankčné právomoci voči materskému subjektu skupiny. V štvrtom rade tento výbor pripomenul, že pred prenesením tejto právomoci na ECB vykonával prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe nad skupinou Crédit mutuel prostredníctvom CNCM príslušný francúzsky orgán, ktorým bol Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (Úrad pre prudenciálny dohľad a riešenie krízových situácií, Francúzsko).

24 Pokiaľ ide o druhú výhradu, Administratívny revízny výbor dospel k záveru, že skupina Crédit mutuel spĺňala podmienky uvedené v článku 10 ods. 1 nariadenia č. 575/2013, na ktorý odkazuje článok 2 bod 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014. V prvom rade sa Administratívny revízny výbor domnieval, že postavenie CNCM ako združenia nebráni existencii solidarity s pridruženými inštitúciami. V druhom rade tento výbor uviedol, že účtovníctvo skupiny Crédit mutuel ako celku bolo zostavované na konsolidovanom základe. Po tretie sa Administratívny revízny výbor domnieval, že ECB správne uviedla, že CNCM má právomoc dávať pokyny vedeniu pridružených inštitúcií.

25 Pokiaľ ide o tretiu výhradu, Administratívny revízny výbor sa domnieval, že posúdenia ECB týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje „CET 1“ spoločnosti CMA nie sú zjavne nesprávne a nemajú neprimeranú povahu. V tejto súvislosti tento výbor zdôraznil pretrvávajúce nezhody medzi spoločnosťou CMA a CNCM, pretože tieto nezhody odhaľujú riadiace problémy, ktoré môžu mať za následok dodatočné riziká.

26 Prvé sporné rozhodnutie na základe článku 24 ods. 7 nariadenia č. 1024/2013 zrušilo a nahradilo rozhodnutie zo 17. júna 2015, pričom malo rovnaký obsah.

27 Druhé sporné rozhodnutie stanovilo nové prudenciálne požiadavky uplatniteľné na skupinu Crédit mutuel, ako aj na subjekty, ktoré ju tvoria. Bod 1 tohto rozhodnutia sa týkal prudenciálnych požiadaviek uplatniteľných na skupinu Crédit mutuel na konsolidovanom základe a jeho bod 3 sa týkal požiadaviek uplatniteľných na CMA.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnuté rozsudky

28 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 3. decembra 2015 a 3. februára 2016 CMA podala žaloby o neplatnosť najprv proti prvému spornému rozhodnutiu a potom proti druhému spornému rozhodnutiu.

29 Na podporu každej z týchto dvoch žalôb CMA uvádza tri žalobné dôvody, pričom len prvé dva dôvody sú dotknuté týmto odvolaním.

30 Svojimi prvými dvoma žalobnými dôvodmi CMA v podstate spochybnila zákonnosť článku 2 ods. 1 a prílohy I prvého sporného rozhodnutia, ako aj zákonnosť bodu 1 druhého sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom tieto ustanovenia organizovali konsolidovaný prudenciálny dohľad nad skupinou Crédit mutuel prostredníctvom CNCM. V tejto súvislosti CMA uplatňovala, že keďže CNCM nie je úverovou inštitúciou, nemôže sa na ňu vzťahovať prudenciálny dohľad ECB, a tvrdila, že ECB nesprávne konštatovala existenciu „skupiny“ na účely prudenciálneho dohľadu.

31 Všeobecný súd napadnutými rozsudkami žaloby spoločnosti CMA zamietol.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

32 Svojimi odvolaniami CMA žiada Súdny dvor, aby napadnuté rozsudky zrušil.

33 ECB navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolania ako neprípustné, prinajmenšom pokiaľ ide o dôvody a tvrdenia uvedené v bodoch 100 až 109 týchto odvolaní,

– nariadil, aby CMA v prípade potreby na základe článku 64 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora oznámila akýkoľvek dohovor o refinancovaní uzatvorený spoločnosťou CMA s jej dcérskymi spoločnosťami,

– v zostávajúcej časti zamietol odvolania ako nedôvodné,

– potvrdil napadnuté rozsudky a

– uložil spoločnosti CMA povinnosť nahradiť trovy konania.

34 Európska komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolania a

– uložil spoločnosti CMA povinnosť nahradiť trovy konania.

35 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 21. marca 2018 boli veci C-152/18 P a C-153/18 P spojené na spoločné konanie na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj na účely vyhlásenia rozsudku.

36 Podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 7. júna 2018 CNCM podala na základe článku 40 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie návrh na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník konania na podporu návrhov ECB a Komisie.

37 Uznesením z 20. septembra 2018, Crédit Mutuel Arkéa/ECB (C-152/18 P a C-153/18 P, neuverejnené, EU:C:2018:765), predseda Súdneho dvora vyhovel tejto žiadosti.

O odvolaniach

38 Na podporu svojich odvolaní CMA uvádza dva odvolacie dôvody formulované rovnako v oboch odvolaniach, ktoré treba preskúmať spoločne.

39 Na úvod, pokiaľ ide o správu, ktorá bola predložená v prílohách týchto odvolaní a ktorou univerzitný profesor na žiadosť spoločnosti CMA preskúmal napadnuté rozsudky z hľadiska práva regulácie a dohľadu nad bankovým sektorom a ktorej prípustnosť Komisia spochybňuje, treba pripomenúť, že výlučne dôkazná a inštrumentálna funkcia príloh znamená, že ak tieto prílohy obsahujú právne okolnosti, na ktorých sú založené niektoré dôvody uvedené v žalobe, takéto okolnosti sa musia nachádzať v samotnom texte tejto žaloby, alebo prinajmenšom musia byť v tejto žalobe dostatočne identifikované (pozri rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 99 a 100, ako aj uznesenie zo 7. augusta 2018, Campailla/Európska únia, C-256/18 P, neuverejnené, EU:C:2018:655, bod 34).

40 Ako však konštatoval generálny advokát v bode 31 svojich návrhov, CMA sa odvoláva na túto správu všeobecne, v úvodnej časti svojich odvolaní a bez toho, aby výslovne spájala uvedenú správu s jedným z odvolacích dôvodov uvedených na ich podporu, alebo uviedla konkrétne skutočnosti obsiahnuté v tejto správe, na ktorých je založený jeden z týchto odvolacích dôvodov.

41 V dôsledku toho treba vyhovieť námietke, ktorú vzniesla Komisia, a vyhlásiť obsah predmetnej správy, ako aj odkaz na túto správu v uvedených odvolaniach, za neprípustné.

42 Okrem toho, pokiaľ ide o návrh na nariadenie vykonania dokazovania, ktorý predložila ECB, stačí konštatovať, že nezodpovedá požiadavke uvedenej v článku 174 rokovacieho poriadku, podľa ktorej vo vyjadrení k odvolaniu možno navrhnúť, aby sa odvolaniu vyhovelo alebo aby sa čiastočne alebo úplne zamietlo. Tento návrh je preto potrebné zamietnuť ako neprípustný.

O prvých odvolacích dôvodoch

43 V prvých odvolacích dôvodoch, ktoré CMA uvádza na podporu svojich odvolaní, CMA tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že článok 2 bod 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 a článok 10 nariadenia č. 575/2013 umožňujú ECB organizovať konsolidovaný prudenciálny dohľad nad inštitúciami pridruženými k ústrednému orgánu, aj keď tento ústredný orgán nemá postavenie úverovej inštitúcie.

44 Tieto odvolacie dôvody sú rozdelené na dve časti.

O prvej časti prvých odvolacích dôvodov

– *Tvrdenia účastníkov konania*

45 CMA v prvej časti prvých odvolacích dôvodoch tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že článok 2 bod 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 umožňuje ECB organizovať prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe nad inštitúciami pridruženými k ústrednému orgánu, pričom tento ústredný orgán nemusí mať postavenie úverovej inštitúcie.

46 CMA sa v prvom rade domnieva, že ak by Všeobecný súd vyložil uvedené ustanovenie v súlade s článkom 127 ods. 6 ZFEÚ a článkom 1 nariadenia č. 1024/2013, ktoré sa týkajú osobitných úloh zverených ECB v oblasti kontroly a dohľadu nad „úverovými inštitúciami“, mal by dospieť k záveru, že ústredný orgán uvedený v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 musí mať na to, aby ECB mohla vykonávať konsolidovaný prudenciálny dohľad, počnúc týmto ústredným orgánom, nevyhnutne postavenie úverovej inštitúcie.

47 V druhom rade CMA napáda posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 89 prvého napadnutého rozsudku a v bode 88 druhého napadnutého rozsudku, podľa ktorého tento prístup vedie k rozdrobeniu prudenciálneho dohľadu v rozpore s účelom tak nariadenia č. 1024/2013, ako aj nariadenia č. 468/2014.

48 V tejto súvislosti CMA v podstate tvrdí, že subjekty, ktoré nemajú postavenie úverovej inštitúcie, nie sú zahrnuté do pojmu „dohliadaná skupina“, ako je definovaná v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014, a že zaradenie združenia, akým je CNCM, ktoré nemá postavenie úverovej inštitúcie, do skupiny, ktorá podlieha prudenciálnemu dohľadu ECB, nie je odôvodnené cieľom, ktorý sleduje toto ustanovenie.

49 Po tretie sa CMA domnieva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 tým, že konštatoval, že ECB nemôže ukladať sankcie voči ústredným orgánom uvedeným v tomto ustanovení bez toho, aby z tohto konštatovania odvodil, že je nevyhnutné, aby takýto ústredný orgán mal postavenie úverovej inštitúcie.

50 Keďže podľa spoločnosti CMA je účinnosť dohľadu podmienená existenciou sankčnej právomoci a túto právomoc možno vykonávať len vo vzťahu k úverovým inštitúciám, uvedené ustanovenie sa uplatňuje len na ústredné orgány, ktoré majú postavenie úverovej inštitúcie, a okolnosť, že ECB môže sankcionovať úverové inštitúcie pridružené k uvedeným ústredným orgánom, je v tejto súvislosti irelevantná.

51 ECB, Komisia a CNCM spochybňujú túto argumentáciu.

– *Posúdenie Súdneho dvora*

52 V článku 127 ods. 6 ZFEÚ, ktorý predstavuje právny základ na prijatie nariadenia č. 1024/2013, sa stanovuje, že Rada Európskej únie môže poveriť ECB osobitnými úlohami, ktoré sa týkajú politiky obozretného dohľadu nad úverovými inštitúciami a ďalšími finančnými inštitúciami, s výnimkou poisťovní.

53 Hoci je pravda, že znenie tohto ustanovenia sa týka „úverových inštitúcií“ a „ďalších finančných inštitúcií“, je potrebné určiť rozsah splnomocnenia stanoveného v tomto ustanovení s prihliadnutím na kontext, do ktorého patrí, a ciele, ktoré sleduje.

54 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 127 ZFEÚ sa nachádza v kapitole 2, nazvanej „Menová politika“, hlavy VIII tretej časti Zmluvy o FEÚ a stanovuje ciele a základné úlohy Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB) a ECB.

55 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 55 a 56 svojich návrhov, cieľom plnenia úloh prudenciálneho bankového dohľadu uvedených v článku 127 ods. 6 ZFEÚ je zabezpečiť bezpečnosť a stabilitu úverových inštitúcií, najmä veľkých úverových inštitúcií a bankových skupín, s cieľom prispieť k zabezpečeniu stability finančného systému Únie ako celku.

56 Okrem toho sledovanie týchto cieľov je výslovne uvedené v odôvodneniach 16, 26, 30 a 65 nariadenia č. 1024/2013, ako aj v článku 1 prvom odseku tohto nariadenia.

57 Osobitne z odôvodnenia 26 nariadenia č. 1024/2013 vyplýva, že na zabezpečenie bezpečnosti a stability úverových inštitúcií je dôležité zakotviť ustanovenia v oblasti dohľadu osobitne na zmiernenie rizík ohrozujúcich bezpečnosť a stabilitu úverovej inštitúcie, ktoré môžu vzniknúť tak na úrovni jednotlivej úverovej inštitúcie, ako aj na úrovni bankovej skupiny alebo finančného konglomerátu, do ktorého patrí.

58 Toto odôvodnenie spresňuje, že okrem dohľadu nad jednotlivými úverovými inštitúciami by úlohy ECB mali zahŕňať aj dohľad na konsolidovanej úrovni.

59 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že článok 4 nariadenia č. 1024/2013 s názvom „Úlohy, ktorými je ECB poverená“ vo svojom odseku 1 písm. g) stanovuje, že ECB má okrem iného právomoc vykonávať dohľad na konsolidovanom základe nad materskými spoločnosťami úverových inštitúcií usadenými v jednom zo zúčastnených členských štátov.

60 Na základe článku 6 ods. 1 toho istého nariadenia ECB vykonáva svoje úlohy v rámci JMD zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov a zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie tohto mechanizmu.

61 Podľa odôvodnenia 9 nariadenia č. 468/2014 toto nariadenie rozvíja a bližšie určuje postupy spolupráce ustanovené v nariadení č. 1024/2013 medzi ECB a príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v rámci JMD, a tým zabezpečuje účinné a konzistentné fungovanie tohto mechanizmu.

62 Práve v tomto kontexte článok 2 bod 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 definuje pojem „dohliadaná skupina“ ako dohliadané subjekty, pričom každý z nich má svoje ústredie v tom istom zúčastnenom členskom štáte za predpokladu, že sú trvalo pridružené k ústrednej inštitúcii, ktorá nad nimi vykonáva dohľad, za podmienok ustanovených v článku 10 nariadenia č. 575/2013, a ktorá je usadená v tom istom zúčastnenom členskom štáte.

63 V dôsledku toho Všeobecný súd v bodoch 58 až 64 prvého napadnutého rozsudku a v bodoch 57 až 63 druhého napadnutého rozsudku správne rozhodol, že prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami patriacimi do bankových skupín na konsolidovanom základe má v podstate dvojaký cieľ, a to na jednej strane umožniť ECB pochopiť riziká, ktoré môžu úverovú inštitúciu ovplyvniť a ktoré nemajú svoj pôvod v tejto inštitúcii, ale v skupine, do ktorej patrí, a na druhej strane zabrániť rozdrobeniu prudenciálneho dohľadu nad subjektmi, ktorými sú tieto skupiny tvorené.

64 Okrem toho z článku 127 ods. 6 ZFEÚ nijako nevyplýva, že „ústredný orgán“ uvedený v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 musí mať postavenie úverovej inštitúcie.

65 Naopak, ako uviedol generálny advokát v bodoch 62 až 64 svojich návrhov, z cieľov, ktoré sleduje priznanie osobitných úloh v oblasti prudenciálneho dohľadu ECB na základe článku 127 ods. 6 ZFEÚ, vyplýva, že ECB musí mať možnosť vykonávať prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe vo

vzťahu k takej skupine, aká je uvedená v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014, bez ohľadu na právnu formu ústredného orgánu, ktorému sú subjekty patriace do tejto skupiny pridružené, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v článku 10 nariadenia č. 575/2013.

66 V opačnom prípade by sa totiž banková skupina mohla vyhnúť prudenciálnemu dohľadu na konsolidovanom základe z dôvodu právnej formy subjektu, ktorý pôsobí ako ústredný orgán tejto skupiny, a mohla by tak ohroziť účinnosť výkonu uvedených úloh zo strany ECB.

67 V dôsledku toho článok 127 ods. 6 ZFEÚ a článok 1 nariadenia č. 1024/2013 nebránia tomu, aby ECB vykonávala prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe nad bankovou skupinou, ktorej ústredným orgánom nie je úverová inštitúcia, pokiaľ sú splnené podmienky stanovené v článku 10 ods. 1 nariadenia č. 575/2013.

68 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie spoločnosti CMA, podľa ktorého posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 89 prvého napadnutého rozsudku a v bode 88 druhého napadnutého rozsudku je poznačené nesprávnym právnym posúdením, stačí pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora výhrady smerujúce proti nadbytočnému dôvodu rozhodnutia Všeobecného súdu nemôžu mať za následok zrušenie tohto rozhodnutia, a sú teda neúčinné (rozsudok z 13. decembra 2018, Európska únia/Gascogne Sack Deutschland a Gascogne, C-138/17 P a C-146/17 P, EU:C:2018:1013, bod 45 a citovaná judikatúra).

69 Ako však správne uviedli ECB a Komisia, uvedené body majú nadbytočnú povahu, pretože sú uvedené po tom, ako Všeobecný súd v bode 88 prvého napadnutého rozsudku a v bode 87 druhého napadnutého rozsudku správne rozhodol, že je v súlade s účelom nariadení č. 1024/2013 a 468/2014, ak sa uplatní posúdenie ako „dohliadanej skupiny“ v zmysle článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 bez ohľadu na to, či ústredný orgán tejto skupiny má alebo nemá postavenie úverovej inštitúcie.

70 Navyše nadbytočnosť bodu 89 prvého napadnutého rozsudku a bodu 88 druhého napadnutého rozsudku je potvrdená použitím výrazu „okrem iného“ na ich začiatku.

71 V dôsledku toho sa tvrdenie CMA, ktoré spochybňuje tieto body napadnutých rozsudkov, musí zamietnuť ako neúčinné.

72 Ani tvrdenie spoločnosti CMA založené na tom, že skutočnosť, že ECB nemôže ukladať sankcie ústredným orgánom uvedeným v článku 2 bode 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 znamená, že takýto ústredný orgán musí mať postavenie úverovej inštitúcie, nemožno prijať.

73 Ako uviedli ECB a Komisia, toto tvrdenie je založené na analýze, podľa ktorej je právomoc ECB v oblasti prudenciálneho dohľadu podmienená existenciou sankčnej právomoci vo vzťahu k subjektom, ktoré sú predmetom tohto dohľadu.

74 Je pravda, ako Všeobecný súd sám uviedol v bode 91 prvého napadnutého rozsudku a v bode 90 druhého napadnutého rozsudku, že článok 18 nariadenia č. 1024/2013 stanovuje, že ECB môže na účely plnenia úloh, ktoré jej toto nariadenie zveruje v oblasti prudenciálneho dohľadu, uložiť úverovým inštitúciám, finančným holdingovým spoločnostiam alebo zmiešaným finančným holdingovým spoločnostiam správne peňažné sankcie.

75 Ako však zdôraznil generálny advokát v bodoch 84 a 85 svojich návrhov, z uplatniteľných právnych predpisov Únie nijako nevyplýva, že existencia sankčnej právomoci vo vzťahu k subjektu predstavuje nevyhnutnú podmienku priznania právomoci prudenciálneho dohľadu vo vzťahu k tomuto subjektu ECB, takže výkon právomoci ECB v oblasti prudenciálneho dohľadu na konsolidovanom základe vo

vzťahu ku skupine nie je podmienený tým, že ECB má takú sankčnú právomoc vo vzťahu k subjektu, akým je ústredný orgán v zmysle článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014, ktorý je súčasťou tejto skupiny.

76 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že neexistencia sankčnej právomoci ECB voči ústredným orgánom uvedeným v tomto ustanovení nebráni tomu, aby ECB vykonávala prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe vo vzťahu ku skupine, ktorej ústredný orgán nemá postavenie úverovej inštitúcie.

77 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd tým, že rozhodol, že článok 2 bod 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 nemožno vykladať tak, že implikuje, že ústredný orgán má postavenie úverovej inštitúcie, nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, takže prvú časť prvých odvolacích dôvodov treba zamietnuť.

O druhej časti prvých odvolacích dôvodov

– *Tvrdenia účastníkov konania*

78 V druhej časti prvých odvolacích dôvodov CMA tvrdí, že na rozdiel od toho, ako Všeobecný súd rozhodol v napadnutých rozsudkoch, z článku 10 nariadenia č. 575/2013 vyplýva, že na účely uplatnenia článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 „ústredný orgán“ musí mať v zmysle tohto článku 10 postavenie úverovej inštitúcie.

79 Podľa spoločnosti CMA z jednotného uplatňovania článku 10 nariadenia č. 575/2013 a článku 11 ods. 4 tohto nariadenia vyplýva, že vzhľadom na to, že požiadavky stanovené v tomto poslednom uvedenom ustanovení môže splniť iba úverová inštitúcia, „ústredný orgán“ v zmysle uvedeného článku 10 musí mať implicitne, ale nevyhnutne uvedené postavenie, aby ECB mohla vykonávať prudenciálny dohľad na konsolidovanom základe dotknutej skupiny.

80 CMA tvrdí, že výklad článku 10 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 575/2013 prijatý Všeobecným súdom nerešpektuje znenie tohto ustanovenia, pretože v rozsahu, v akom toto ustanovenie odkazuje na „platobnú schopnosť a likviditu ústredného orgánu“, uvedené ustanovenie implicitne, ale nevyhnutne stanovuje, že prudenciálny dohľad nad skupinou zloženou z ústredného orgánu a subjektov pridružených k tomuto ústrednému orgánu je podmienený tým, že tento ústredný orgán má postavenie úverovej inštitúcie.

81 ECB, Komisia a CNCM spochybňujú túto argumentáciu.

– *Posúdenie Súdneho dvora*

82 Na úvod treba spresniť, že článok 10 a článok 11 ods. 4 nariadenia č. 575/2013 sa týkajú výnimky z uplatnenia prudenciálnych požiadaviek stanovených týmto nariadením na úverové inštitúcie pridružené k ústrednému orgánu, nad ktorými je vykonávaný dohľad. Druhá časť prvých odvolacích dôvodov sa však netýka existencie takejto výnimky, ale existencie „dohliadanej skupiny“ v zmysle článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014, ktorý odkazuje na podmienky stanovené v článku 10 nariadenia č. 575/2013.

83 V tejto súvislosti, ako Všeobecný súd správne uviedol v bodoch 98 až 100 prvého napadnutého rozsudku a v bodoch 97 až 99 druhého napadnutého rozsudku, okrem toho, že tento článok 2 bod 21 písm. c) odkazuje na samotný článok 10 nariadenia č. 575/2013 a že tento článok neobsahuje žiadny odkaz na článok 11 ods. 4 tohto nariadenia, uplatnenie tohto posledného uvedeného ustanovenia nepredstavuje podmienku, ale dôsledok uplatnenia tohto článku 10, pretože uvedený článok 11 ods. 4

sa uplatňuje len vtedy, ak príslušný orgán udelí výnimku na základe uvedeného článku 10 pre úverové inštitúcie pridružené k ústrednému orgánu s cieľom neuplatňovať prudenciálne požiadavky na individuálnom základe.

84 V dôsledku toho v prípade neexistencie takéhoto rozhodnutia o udelení výnimky sa článok 11 ods. 4 nariadenia č. 575/2013 neuplatňuje a otázka, či príslušný ústredný orgán dodržiava toto ustanovenie, nie je relevantná na účely výkonu prudenciálneho dohľadu zo strany ECB nad celou skupinou zloženou z tohto ústredného orgánu a zo subjektov k nemu pridružených.

85 Pokiaľ ide o podmienku uvedenú v článku 10 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 575/2013, podľa ktorej „platobná schopnosť a likvidita ústredného orgánu a všetkých pridružených inštitúcií sa monitorujú ako celok na základe konsolidovaných účtovných závierok týchto inštitúcií“, treba konštatovať, že táto podmienka vôbec neimplikuje, že ústredný orgán musí mať postavenie úverovej inštitúcie.

86 Ako totiž vyplýva zo samotného znenia tohto ustanovenia, podmienka stanovená v tomto ustanovení sa netýka individuálneho dohľadu ústredného orgánu, ale existencie sledovania platobnej schopnosti a likvidity celku tvoreného týmto orgánom a inštitúciami, ktoré sú k nemu pridružené, na konsolidovanom základe, teda na základe konsolidovaných účtovných závierok týchto subjektov.

87 Okrem toho, ako Všeobecný súd správne uviedol v bode 106 prvého napadnutého rozsudku a v bode 105 druhého napadnutého rozsudku, nie je nevyhnutné, aby ústredný orgán mal postavenie úverovej inštitúcie, keďže dodržanie kritérií uvedených v článku 10 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 575/2013 stačí na to, aby bolo možné vykonávať dohľad nad dodržiavaním prudenciálnych požiadaviek skupinou.

88 V dôsledku toho posúdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého ani článok 10 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 575/2013, ani článok 11 ods. 4 tohto nariadenia neznamenajú, že na účely uplatnenia článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014 ústredný orgán musí mať postavenie úverovej inštitúcie, nevychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

89 Za týchto podmienok nemožno vyhovieť druhej časti prvých odvolacích dôvodov a prvé odvolacie dôvody musia byť zamietnuté.

O druhých odvolacích dôvodoch

Tvrdenia účastníkov konania

90 CMA prostredníctvom svojich druhých odvolacích dôvodov uvedených na podporu jej odvolaní uplatňuje, že skupinu Crédit mutuel nemožno považovať za „dohliadanú skupinu“ v zmysle článku 2 bodu 21 písm. c) nariadenia č. 468/2014, pretože na rozdiel od toho, čo bolo uvedené v bodoch 136 a 137 prvého napadnutého rozsudku, ako aj v bodoch 135 a 136 druhého napadnutého rozsudku, nespĺňa podmienku uvedenú v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013.

91 V prvom rade CMA tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že rozhodnutie CNCM č. 1-1992 z 10. marca 1992 o výkone solidarity medzi bankami Crédit mutuel a bankami Crédit mutuel agricole rural (ďalej len „rozhodnutie z 10. marca 1992“) potvrdzuje existenciu povinnosti prevodu vlastných zdrojov a hotovosti v rámci skupiny Crédit mutuel a že v dôsledku toho možno uvedenú podmienku považovať za splnenú.

92 V tejto súvislosti CMA tvrdí, že hoci v mechanizme solidarity zavedeného týmto rozhodnutím existuje solidarita medzi bankami patriacimi do tej istej regionálnej skupiny, neexistuje žiadna povinnosť prevodu vlastných zdrojov a hotovosti medzi regionálnymi skupinami. Preto v prípade ťažkostí jednej regionálnej skupiny nemôže CNCM inej regionálnej skupine uložiť povinnosť previesť vlastné zdroje a hotovosť na jej podporu.

93 Skutočnosť, že Caisse centrale du Crédit mutuel môže zasiahnuť na základe vnútroštátneho mechanizmu solidarity použitím obmedzených zdrojov, ktoré jej zverili regionálne skupiny, nemožno označiť za povinnosť prevodu vlastných zdrojov a hotovosti medzi regionálnymi skupinami. Ide len o možnosť disponovať obmedzeným percentom vkladov, ktoré boli zhromaždené do regionálnych skupín, priznanú tejto centrálnej banke, ktorá zostáva dlžníkom týchto skupín.

94 CMA sa subsidiárne domnieva, že aj za predpokladu, že rozhodnutie z 10. marca 1992 stanovuje existenciu takejto povinnosti, toto rozhodnutie sa neuplatňuje na všetky subjekty tvoriace skupinu Crédit mutuel, ktorá podlieha prudenciálnemu dohľadu ECB, pretože táto skupina zahŕňa početné dcérske spoločnosti regionálnych bánk, ktoré, keďže nie sú pridružené k ústrednému orgánu tejto skupiny, vymykajú sa z pôsobnosti uvedeného rozhodnutia, a teda nie sú viazané nijakou povinnosťou solidarity alebo podpory ostatným subjektom uvedenej skupiny.

95 V dôsledku toho sa CMA domnieva, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že skupina Crédit mutuel spĺňala podmienku uvedenú v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013.

96 ECB, Komisia a CNCM nesúhlasia s touto argumentáciou.

97 Komisia tvrdí, že výklad článku L. 511-31 menového a finančného zákonníka, ktorý si zvolil Všeobecný súd, je príliš reštriktívny a že na rozdiel od toho, čo rozhodol, tento článok L. 511-31 sám osebe stačí na to, aby bolo možné považovať podmienku uvedenú v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013 za splnenú bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či rozhodnutie z 10. marca 1992 potvrdzuje existenciu solidárnych záväzkov v rámci skupiny Crédit mutuel.

98 Komisia odkazuje najmä na rozhodnutie Conseil d'État (Štátna rada, Francúzsko) z 9. marca 2018, č. 399413, a domnieva sa, že Súdny dvor by mal v tomto ohľade nahradiť odôvodnenie.

Posúdenie Súdneho dvora

99 Treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 134 prvého napadnutého rozsudku a v bode 133 druhého napadnutého rozsudku po tom, čo uviedol, že vzhľadom na neexistenciu rozhodnutia príslušných vnútroštátnych súdov je povinný vyjadriť sa k pôsobnosti článku L. 511-31 menového a finančného zákonníka, dospel k záveru, že podmienka stanovená v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013 bola splnená, keďže odkaz na prijatie „opatrení potrebných" na „zabezpečenie likvidity a platobnej schopnosti každej z týchto inštitúcií a spoločností, ako aj celej siete" je príliš všeobecný na to, aby z toho bolo možné vyvodiť existenciu povinnosti prevodu vlastných zdrojov a hotovosti v rámci skupiny Crédit mutuel s cieľom zabezpečiť splnenie povinností voči veriteľom.

100 V nadväznosti na túto tézu Všeobecný súd preskúmal, či takáto povinnosť vyplývala z rozhodnutia z 10. marca 1992.

101 Námietke spoločnosti CMA, podľa ktorej rozhodnutie Conseil d'État (Štátna rada) č. 399413 z 9. marca 2018 nemôže byť zohľadnené na účely výkladu článku L. 511-31 menového a finančného zákonníka, pretože bolo vydané až po dátume vyhlásenia napadnutých rozsudkov, nemožno vyhovieť.

102 Účastníci konania mali totiž pred Súdnym dvorom možnosť predložiť svoje pripomienky a v každom prípade sa Conseil d'État (Štátna rada) už k tomuto ustanoveniu vyslovila v rozhodnutí č. 403418 z 13. decembra 2016, to znamená v čase pred vyhlásením napadnutých rozsudkov.

103 V bode 5 tohto posledného uvedeného rozhodnutia Conseil d'État (Štátna rada) najmä uviedla, že francúzsky zákonodarca tým, že prijal článok L. 511-31 menového a finančného zákonníka, nielenže zveril CNCM kolektívne zastúpenie bánk Crédit mutuel pridružených k sieti Crédit mutuel, ale aj dohľad nad súdržnosťou tejto siete a nad uplatňovaním zákonných a regulačných ustanovení, ktorým podliehajú úverové inštitúcie, výkon administratívnej, technickej a finančnej kontroly nad organizáciou a riadením každej banky, ako aj prijímanie všetkých opatrení potrebných na riadne fungovanie tejto siete. Okrem toho Conseil d'État (Štátna rada) dospela k záveru, že podľa tohto článku L. 511-31 CNCM môže, ak to odôvodňuje finančná situácia dotknutých inštitúcií, a to bez ohľadu na akékoľvek ustanovenia alebo dojednania v opačnom zmysle, rozhodnúť o zlúčení dvoch alebo viacerých bánk pridružených k sieti, prevode ich obchodného majetku, ako aj ich zrušení. Podľa Conseil d'État (Štátna rada) z tohto právneho a regulačného rámca vyplýva, že bez ohľadu na vzťahy v rámci siete Crédit mutuel medzi zoskupeniami, ktoré sú v ňom vytvorené, CNCM je zo zákona zodpovedná za prípravu a vykonávanie opatrení, ktoré patria do rámca systémovej regulácie bankového systému, pokiaľ ide o skupinu Crédit mutuel ako celok, a „ako materská spoločnosť v Únii" je povinná mať pre túto skupinu preventívny plán obnovy.

104 Conseil d'État (Štátna rada) v bode 7 svojho rozhodnutia č. 399413 z 9. marca 2018 dodáva, že výkon týchto úloh, ktoré tvoria súčasť regulácie úverových inštitúcií, nevyhnutne znamená, že CNCM má právomoc stanovovať požiadavky, ktoré sú pre banky záväzné, dohliadať na to, že tieto dodržiavajú ustanovenia, ktoré sa na ne vzťahujú, a v prípade porušenia týchto ustanovení im ukladať primerané sankcie. V bode 20 tohto rozhodnutia Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla, že s cieľom „zabezpečiť likviditu a platobnú schopnosť siete", za ktorú zodpovedajú, sú ústredné orgány oprávnené na základe článku L. 511-31 menového a finančného zákonníka prijať „všetky nevyhnutné opatrenia", a najmä vytvoriť medzi členmi siete záväzné mechanizmy solidarity, ktoré by nemali byť obmedzené len na vytvorenie vopred financovaných opatrení, akými sú fondy ochrany vkladov.

105 Z rozhodnutí Conseil d'État (Štátna rada) č. 403418 z 13. decembra 2016 a č. 399413 z 9. marca 2018 teda vyplýva, že povinnosť ústredných orgánov prijať „všetky opatrenia potrebné najmä na zabezpečenie likvidity a platobnej schopnosti každej z týchto inštitúcií a spoločností, ako aj celej siete", stanovená v článku L. 511-31 menového a finančného zákonníka, zahŕňa v prípade CNCM správne, technické a finančné kontrolné právomoci týkajúce sa celej siete Crédit mutuel, čo jej umožňuje kedykoľvek zaviesť záväzné mechanizmy solidárnej zodpovednosti, ako je uloženie povinností prevodu vlastných zdrojov a hotovosti členom tejto siete, ako aj rozhodnúť, bez ohľadu na akékoľvek ustanovenia alebo dojednania v opačnom zmysle, o zlúčení dvoch alebo viacerých bánk, ktoré sú k tejto sieti pridružené.

106 Ako zdôraznil generálny advokát v bode 125 svojich návrhov, keďže zlúčenie člena siete Crédit mutuel s inštitúciou vo finančnej kríze sa rovná právomoci nariadiť mu, aby na seba prevzal záväzky tejto inštitúcie, čo znamená, že účinok na tohto člena je potenciálne väčší než ten, ktorý vyplýva z uloženia povinnosti spočívajúcej len v prevode vlastných zdrojov a hotovosti.

107 Z toho vyplýva, že článok L. 511-31 menového a finančného zákonníka, ako ho vykladá Conseil d'État (Štátna rada), predpokladá existenciu povinnosti prevodu vlastných zdrojov a hotovosti v rámci skupiny Crédit mutuel s cieľom zabezpečiť splnenie povinností voči veriteľom, takže ECB sa mohla oprávnene domnievať, že podmienka uvedená v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 575/2013 bola splnená.

108 Za týchto podmienok nie je potrebné odpovedať na druhé odvolacie dôvody, takže tieto odvolacie dôvody musia byť zamietnuté ako neúčinné.

109 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy sa odvolania musia zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

110 V súlade s článkom 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania.

111 Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

112 Keďže ECB, Komisia a CNCM navrhli uložiť spoločnosti CMA povinnosť nahradiť trovy konania a CMA nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené ECB, Komisiou, a CNCM.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Odvolania sa zamietajú.**

2. **Crédit mutuel Arkéa je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy